

РЕШЕНИЕ

№ 6897

гр. С., 16.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 179 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ГЕРГАНА ИВ. КРАТУНКОВА

при участието на секретаря Р.Д.

като разгледа докладваното от ГЕРГАНА ИВ. КРАТУНКОВА Гражданско дело № 20231110123929 по описа за 2023 година

Предявени са от „Т.С.” ЕАД срещу В. М. М. установителни иски по реда на чл. 422 ГПК с правно основание чл. 79, ал.1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД за признаване установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца сумата от 548,12 лева, представляваща стойността на незаплатена ТЕ за периода от м.05.2019 г. до м.04.2022 г., ведно със законната лихва от 27.01.2023 г. до окончателното изплащане на вземането; 78,36 лева – мораторна лихва за забава от 16.05.2020 г. до 13.01.2023 г., 19,61 лева – главница, представляваща цена за услуга дялово разпределение за периода от м.12.2019 г. до м.04.2022 г., ведно със законната лихва от 27.01.2023 г. до окончателно изплащане на вземането и 3,34 лева – лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 31.01.2020 г. до 13.01.2023 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 06.02.2023 г. по ч.гр.д. 4243/2023 г. по описа на СРС, 179-ти състав. В исковата молба се твърди, че е налице облигационно отношение, възникнало по силата на сключен договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите без да е необходимо изричното им приемане, като в изпълнение на този договор ищецът е доставил за процесния период топлинна енергия. Твърди, че ответникът е използвал доставяната от дружеството топлинна енергия през процесния период, както и дялово разпределение и не е погасил задълженията си. Искането към съда е да уважи предявените иски. Претендира разноски.

В срока по чл.131 ГПК не е постъпил отговор на исковата молба. В постъпилото възражение по чл.414 ГПК ответницата М. е представила доказателства за заплащане на сума в размер на 548,12лв.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено следното:

По исковете с правно основание чл. 415, ал.1 1 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД в тежест на ищеца е докаже по делото следните обстоятелства: 1) по иска за главница (главното вземане - за стойността на топлинната енергия): договорните отношения между страните за доставката на топлинна енергия, количеството на реално доставената топлинна енергия за процесния период и размера на нейната цена; 2) по иска за

лихва за забава: съществуването и размера на главния дълг, изпадането на длъжника в забава и размера на обезщетението за забава. В тежест на ответната страна е да докаже обстоятелства, които изключват или намаляват задълженията му за плащане на цената на доставена в имота му топлинна енергия.

Производството е образувано по заявление на ищцовото дружество за издаване на заповед за изпълнение по което е образувано Ч.гр.д. 4243/2023 г. Издадено е ЗИПЗ с която е разпоредено Е.Е. М.ВА, Д.Г. М. с ЕГН: ***** и В. М. М. с ЕГН: ***** да заплатят разделно на заявител Т.С. ЕАД следните суми: цена на доставена от дружеството топлинна енергия в размер на 1096,24 BGN (хиляда деветдесет и шест лева и 24 стотинки) за топлоснабден имот, находящ се на адрес:***, аб.№ *** за периода от 16.05.2020г.-30.04.2022г., ведно със законна лихва за периода от 27.01.2023г. до изплащане на вземането, мораторна лихва за периода от 16.05.2020г. до 13.01.2023 г. в размер на 156,72 BGN (сто петдесет и шест лева лева и 72 стотинки), цена на извършена услуга за дялово разпределение в размер на 39,21 BGN (тридесет и девет лева и 21 стотинки) за периода от 01.12.2019г. до 30.04.2022г., ведно със законна лихва за периода от 27.01.2023г. до изплащане на вземането, мораторна лихва, дължима върху цената на услугата за дялово разпределение за периода от 31.01.2020г. до 13.01.2023 г. в размер на 6,68 BGN (шест лева и 68 стотинки), държавна такса в размер на 25 BGN (двадесет и пет лева), юрисконсултско възнаграждение в размер на 50 BGN (петдесет лева), при квоти по ¼ за Е. М. и Д. М. и 2/4 за В. М..

Доколкото първите две длъжници не са депозирали възражение в указания от съда срок, спрямо тях заповедта е влязла в сила като необжалвана.

Ответницата М. е депозирала възражение в срока по чл.414 ГПК като е представила доказателства за извършено плащане в размер на сумата от 548,1лв.

Съдът е дал указания на ищцовото дружество, което заявява, че доколкото представеното доказателство не сочи, че се касае за суми свързани с процесното задължение, не е налице извършено плащане.

В тази хипотеза съдът е дал указания за предявяване на установителен иск за сумите дължими от В. М..

С оглед извършеното плащане съдът приема, че ответницата не оспорва обстоятелствата свързани с предмета на доказване, договорните отношения между страните за доставката на топлинна енергия, количеството на реално доставената топлинна енергия за процесния период и размера на нейната цена.

От приетата и неоспорена от страните СТЕ се установява, че количеството топлинна енергия (ТЕ) за абонатната станция (АС) на адрес *** се измерва и отчита съгласно ЗЕ от средство за търговско измерване - общ топломер, монтиран в абонатната станция /АС/. Топломерът в АС се отчита от служители на ищеца "Т.С." ЕАД в началото на всеки месец по електронен път чрез преносим „терминал“, с който се сменя показанието на ТЕ в 0.00 часа на първо число от месеца. Технологичните разходи на ТЕ от работата на АС се определят по реда на чл.58, ал.2 от НАРЕДБА за топлоснабдяване и формулата посочена в приложение към чл.61, ал.1, т.4.1 от НТ, от техническата характеристика на съоръжението съгласно данни на производителя и са за сметка на топлопреносното предприятие – собственик. Сградата се топлозахранва от една абонатна станция. Технологичните разходи в АС за целия процесен период са изчислявани ежемесечно по Наредбата и са отчислявани от ТЕ преди нейното разпределение между абонатите съгласно действащите разпоредби. За процесния период от 01.05.2019-30.04.2022 г. , Фирмата за ДР е отчитала водомера в имота. По време на отчетите са попълнени документите за главен отчет, които са подписани от потребител, приложени по делото. Отчетите са коректно отразени в изравнителните сметки. По данни на ФДР в процесното жилище не е имало монтирани отоплителни тела и съответно не са монтирани топлоразпределители. В имота има щранг лира за отопление в банята, за която се изчислява служебна ТЕ отдадена от щранга съгласно НТ. В имота се ползва топла вода и има водомер за топла вода, по който се отчита разхода. Вещото лице

посочва, че задълженията за процесния период са : Сума за ТЕ за сгр. Инсталация 359,86 лева, сума за ТЕ за отопление имот - 461,94 лева, обща сума за отопление - 821,80 лева, сума за ТЕ за подгряване на т. Вода- 73,42 лева, като общата сума за периода- 895,22 лева.

В хода на производството е изслушана ССЕ от заключението на която се установява, че задълженията на ответницата В. М. за главница за ТЕ за процесния период възлизат на 506,05 лева, главницата за дялово разпределение е 20,33 лева. Дължимите лихви са както следва: мораторна лихва начислена върху главницата за доставена ТЕ е 77,95 лева, а лихвата, начислена върху цената на услугата за дялово разпределение възлиза на 3,32 лева.

Вещото лице в допълнителното заключение посочва, че е установено извържено плащане на сумата в 548,12 лв. В случая, доколкото ответницата не посочва кои суми погасява с извършеното плащане, приложима се явява разпоредбата на чл. 76, ал. 2 от ЗЗД съгласно която плащането погасява задълженията на ответницата към ищцовото дружество в следния ред – разноски, лихви, главница. След съответно преизчисление съдът приема, че ответницата М. с извършеното плащане е погасила задълженията за цена на услуга за дялово разпределение, мораторна лихва и част от главницата. Останала е незаплатена главница в размер на 97,97 лв.

По разноските:

При този изход на спора ищцовото дружество има право на разноски съразмерно на уважената част от исквете.

Предвидената в чл. 78 от ГПК отговорност за съдебни разноски е деликтна и има в източника си действия/бездействия на страна по делото, с които неоснователно е предизвикан правен спор или необходимост от съдебна защита на възникнали и изискуеми права. Доколкото плащането на претендираните суми е осъществено преди образуване на ищцовото производство, съдът счита, че ответницата дължи разноските за заповедното производство в цялост, а тези за ищцовото производство, доколкото не е дала повод за образуване на делото се дължат съразмерно. Разноските за ищцовото производство са в размер на 113,14 лв., а за заповедното – 37,98 лв.

При тези мотиви, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по исквете, предявени от „Т.С.” ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, срещу В. М. М. с ЕГН: ***** и адрес: ***, общ. С., обл. С. (столица), с правно основание чл. 415, ал.1 1 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, че В. М. М. дължи на „Т.С.“ ЕАД сумата от 97,97 лв. – незаплатена главница за доставена ТЕ за имот ***, аб.№ *** за периода от 01.01.20022 до 30.04.2022г. за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 06.02.2023 г. по ч.гр.д. 4243/2023 г. по описа на СРС, 179-ти състав.

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Т.С.” ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление *** за признаване за установено в отношенията между страните, че В. М. М. с ЕГН: ***** дължи на „Т.С.” ЕАД на основание чл.415,ал.1 ГПК чл. 79, ал.1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД следните суми: 450.15 лева, представляваща стойността на незаплатена ТЕ за периода от м.05.2019 г. до м.12.2021 г., ведно със законната лихва от 27.01.2023 г. до окончателното изплащане на вземането; 78,36 лева – мораторна лихва за забава от 16.05.2020 г. до 13.01.2023 г., 19,61 лева – главница, представляваща цена за услуга дялово разпределение за периода от м.12.2019 г. до м.04.2022 г., ведно със законната лихва от 27.01.2023 г. до окончателно изплащане на вземането и 3,34 лева – лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 31.01.2020 г. до 13.01.2023 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 06.02.2023 г. по ч.гр.д. 4243/2023 г. по описа на СРС, 179-ти състав.

ОСЪЖДА В. М. М. с ЕГН: ***** да заплати на „Т.С.” ЕАД, ЕИК *** със

седалище и адрес на управление *** сумата от 37.98лв. – разноси за заповедното производство и сумата от 113,14лв. – разноси за исковото производство.

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач на страната на ищеца „Т.С.” ЕАД – „Д.” ООД.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от датата от връчването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____